Posudek vedoucího bakalářské práce

Veroniky Řepíkové

„*Were it not for the post-it notes…*“: A laboratory leader's day at work“

FHS UK

Vypracoval: Yasar Abu Ghosh, 20. 08. 2007

Předkládaná bakalářská práce Veroniky Řepíková je instancí „laboratorní etnografie“, která se v posledních letech rozvinula v rámci sociálních studií vědy. Na základě etnografického výzkum v chemické laboratoři se autorka pokouší odhalit způsob řádu, který je v tomto prostředí ustaven právě na základě činnosti bádání.

V nástinu ustavení sociálních studií vědy autorka identifikuje 3 etapy, které prezentuje prostřednictvím jejich ústředních postav: Merton, Bloor a Latour. Tento vývoj charakterizuje jako přechod od objektivistického a normativního pohledu na produkci vědeckého poznání k pojetí vědy jako součinu heterogenních činitelů, jehož úsilím je tyto činitele symetrizovat a odhalovat jejich účinná propojení. Dále upozorňuje na vztah sociálních studií vědy a antropologie. Jedním z výrazných společných rysů je důraz na etnografické metody. Autorka zároveň uvádí úvahy řady autorů o vzájemném ovlivňování na konceptuální úrovni. Zatímco antropologie může přispět svou konceptualizací kultury, např. domýšlením kulturních změn pod vlivem trans-kulturních přenosů ve vědě, sociální studia vědy nabízejí antropologii feed-back k jejímu antropo-centrickému uvažování, které nebere dostatečně vážně paralelní přítomnost ne-humánních prvků při konstituci kulturních subjektivit (kyborg antropologie).

V metodologické části Veronika Řepíková načrtává Lawovu „skromnou sociologii“ jako soulad 4 principů pro popis společnosti: symetrie, neredukcionismus, neukončenost sociálního a reflexivita. Jako velmi invenční a příhodné se jeví metodologická charakteristika etnografie v prostředí laboratoře pomocí termínu „research participant“. Vystihuje nejen samotné postavení etnografa v daném terénu, ale i povahu terénu. Jádrem etnografického příběhu je jeden pracovní den vedoucího výzkumného týmu. Temporální rámec, stejně jako rutinní úkony, představují většinu dat bakalářské práce. Nejpodstatnější je ovšem jejich zpracování, hledání rámce, který by jim dodal výpovědní hodnotu. Zde si myslím, že autorka příliš podlehla inspiraci, kterou získala z literatury: nejde nad rámec ustanovení, námětů a závěrů, které z ní těží. Konkrétně se to projevuje na tom, že etnografie postupně naplňuje Lawův koncept „vědy jako obchodnického řádu“.

I když se zdá, že teoretická „já“ Veroniky Řepíkové předběhlo její etnografické „já“, hodnotím její bakalářskou práci jako vynikající a navrhuji 46 bodů.

Yasar Abu Ghosh